

## จะเป็นที่รักของพ่อ ของผู้คน และตนเองอย่างไร

ทำไมบัฟตาตามาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้? วันนี้บัฟตาตาได้มาเพื่อมีการสนทนาจากใจถึงใจกับดัลเบิร์ตฟอเรเนอร์เป็นพิเศษ โดยเฉพาะ บาบาได้มาเพื่อมีการแลกเปลี่ยนกับลูก ลูกทุกคนมามรณันจากที่ที่ห่างไกล ดังนั้นพ่อของมรณันจึงได้มาเพื่อให้การต้อนรับเป็นพิเศษของการมีการสนทนาจากใจถึงใจของความรู้จักกับลูกทุกคนที่มาที่นี่ วันนี้บัฟตาตาได้มาเพื่อรับฟังลูกโดยเฉพาะ และได้ยินว่าลูกคนไหนกำลังประสบกับความยากลำบากกับสิ่งใดหรือไม่ การพบปะระหว่างลูกกับพ่อเกิดขึ้นอย่างง่ายดายใช่ไหม? ในเมื่อเราได้พบกันอย่างง่ายดายและลูกได้รับคำแนะนำอย่างง่ายดายและในเมื่อหนทางนี้ก็ง่ายดายมากจึงไม่น่าจะมีความยากใด ๆ ใช่ไหม? มันไม่ได้เป็นสิ่งที่ยาก แต่เป็นไปได้ที่ลูกบางคนทำให้มันยาก ลูกรู้จักวิธีที่จะใช้กฎของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ เมื่อลูกรู้วิธีที่ถูกต้องที่จะทำบางสิ่งลูกจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน หากลูกไม่รู้วิธีที่ถูกต้องลูกก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นอะไรคือเงื่อนไขของลูกทั้งหมด?

ลูกทั้งหมดกำลังโหยหวนหรือไม่? เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อสูงสุดที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพาน มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องเดิน? ลูกต้องโหยหวน ขณะที่เดินไปตามทางก็อาจเป็นไปได้ว่าลูกอาจมีอุปสรรคขัดขวางที่โหดร้าย อย่างไรก็ดีตามจะมีอุปสรรคขัดขวางเมื่อลูกโหยหวน ลูกทั้งหมดเป็นนกที่โหยหวน ปีกของความรู้และโยคะกำลังทำให้ลูกทั้งหมดโหยหวนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ลูกโหยหวนลูกไม่เหนื่อยใช่ไหม? ลูกทั้งหมดได้รับคำอวยพรด้วยพร "ขอให้ลูกไม่รู้เหนื่อย"? มันเป็นเรื่องที่ง่ายมาก เพียงแค่มีประสบการณ์กับบางสิ่งบางอย่างแล้วแบ่งปันประสบการณ์นั้นของลูก มันเป็นเรื่องที่ง่ายมากที่จะแบ่งปันประสบการณ์ของลูก ลูกจะต้องแบ่งปันบางสิ่งจากประสบการณ์ของตัวเอง เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งที่ง่ายมาก การแบ่งปันบางสิ่งของความสัมพันธ์ของตัวเองไม่ควรจะเป็นสิ่งที่ยากลูกจะต้องแบ่งปันในสองสิ่งด้วยกัน

ลูกจะต้องแบ่งปันบางสิ่งเกี่ยวกับครอบครัวของลูกนั่นคือของความสัมพันธ์ของลูก ประการที่สองเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูก เหตุนี้เองบัฟตาตามองเห็นลูกอย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามแทนที่จะมีสภาพที่สม่ำเสมอที่ลูกถูกดึงดูดโดยผู้เดียวเท่านั้น บางครั้งลูกถูกดึงดูดด้วยความหวานชื่นในรูปอื่นใดหรือไม่? ลูกได้กลับมาสม่ำเสมอและมั่นคงหรือไม่? ลูกได้กลับมาเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงหรือไม่? เวลาในยุคของกิตะได้มาถึงตอนจบแล้ว เวลาที่ลูกทั้งหลายได้เข้ามาสู่ช่วงเวลาของการสัมผัสกับรางวัลของความรู้ใช่หรือไม่? การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงคือรางวัลของความรู้ ดังนั้นเวลาสำหรับความพยายามของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว ลูกได้สัมผัสกับทุกคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอที่ลูกเรียกได้ว่าเป็นรูปดั้งเดิมของลูกหรือไม่? ลูกสามารถกลายเป็นตัวของความปิติสุขเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการและเป็นตัวของความรักเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการหรือไม่? ลูกสามารถมั่นคงในรูปใดก็ตามที่ลูกต้องการ トラบเท่าที่ลูกต้องการหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกต้องมั่นคงในสภาพนั้นแต่ลูกได้อยู่ในสภาพนั้นแล้วหรือไม่? ขอให้คุณธรรมของพ่อเป็นคุณธรรมของลูก งานของพ่อเป็นงานของลูก และสภาพของพ่อเป็นสภาพของลูก สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นรางวัลของยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกได้สัมผัสกับรางวัลนี้หรือลูกยังคงเป็นผู้เพียรพยายาม? ลูกเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลหรือไม่? ภาษาของลูกที่ว่า "ฉันยังไม่ได้มาซึ่งการบรรลุผล ฉันไม่สามารถที่จะได้มา ฉันจะได้อย่างไร? "เวลานี้ได้มีการเปลี่ยนไปแล้วใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้ขึ้นและลงมาโดยการอยู่ในท้องฟ้าวันหนึ่งและบนพื้นดินในวันต่อมาใช่ไหม? ลูกไม่ได้มีเครื่องหมายคำถามในวันนี้แล้วใส่จุดพลสุดบในวันพรุ่งนี้ใช่ไหม? การมีความสม่ำเสมอและมั่นคงหมายถึงการอยู่ในอารมณ์ของความสมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้อารมณ์ของลูกเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ บัฟตาตาได้เห็นจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่อารมณ์ของลูกบางคนมีการเปลี่ยนแปลงมาก บางครั้งพวกเขามีอารมณ์ประหลาด บางครั้งมีอารมณ์ของการชักถาม และบางครั้งมีอารมณ์ของความสับสน ลูกไม่ได้แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าที่บางครั้งให้ความใส่ใจและบางครั้งอยู่ในความตึงเครียดใช่ไหม? เมื่อลูกออกจากมรณันจึงเป็นรูปของรางวัลของลูก ลูกจะเฝ้าแต่เพียรพยายามไปอีกลานเท่าไร? ให้เป็นเช่นนี้ "พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น" พ่อเคยมีอารมณ์เสียหรือไม่? เวลาที่ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกเป็นนายใช่ไหม? ลูกผู้เป็นนายควรจะเติบโตขึ้นในขณะนี้ การพร่ำบ่นของลูกทั้งหมดเวลานี้ได้จบสิ้นแล้วหรือยัง? โดยแท้จริงแล้วแม้ว่าสถานการณ์อาจจะเป็นอย่างที่เล็กน้อยลูกได้ทำให้มันกลายเป็นสถานการณ์ที่ใหญ่โดยคิดเกี่ยวกับมันอย่างสม่ำเสมอ โดยการให้การต้อนรับข้อสงสัยเป็นอย่างดีกับสถานการณ์ของความคิดของลูก จากเรื่องเล็กจึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ อย่าได้ให้การต้อนรับข้อสงสัยเป็นอย่างดีกับความคิดของลูก อย่าได้ถาม "ทำไมสิ่งนี้เข้ามา? ทำไมสิ่งนี้เกิดขึ้น?" เมื่อข้อสอบถามลูกต้องรับข้อสอบถามนั้น ลูกเคยมีคำถามหรือไม่ว่าทำไมข้อสอบถาม? เพียงแค่ใช้เวลาหนึ่งวินาทีที่จะตัดสินระหว่างอะไรคือสิ่งที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์และอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดและจบสิ้นมันในหนึ่งนาที นำของเสียที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดใส่ไปในกล่องกระดาษเสียเป็นเวลาครึ่งวงจรร กล่องกระดาษ

เสียมีขนาดใหญ่มาก จงเป็นผู้พิพากษาไม่ใช่ทนายความ ทนายความทำคดีเล็กให้เป็นคดีใหญ่ ผู้พิพากษาสามารถให้คำพิพากษาที่จะตัดสินว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ภายในหนึ่งวินาที เมื่อลูกเป็นทนายความลูกก็จะสวมใส่ชุดสีดำ มันเป็นการพิพากษาที่จะตัดสินในหนึ่งวินาที สิ่งนี้เป็นคุณธรรมของพ่อหรือไม่? ถ้าไม่แล้วใส่ลงไปในถังขยะกระดาษเสีย ถ้าสิ่งนั้นเป็นคุณธรรมของพ่อแล้วใส่ลงไป ในบัญชี 'ดีที่สุด' บัพตาดาเป็นตัวอย่างเบื้องหน้าของลูก การลอกเลียนหมายถึงการทำตาม ลูกไม่ต้องสร้างหนทางใหม่ ลูกไม่ต้องแม้กระทั่งมีการคิดค้นความรู้ใดๆ จงกลายเป็นเพียงแค่วิธีแบบของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพ่อ ลูกทุกคนที่มาจากต่างประเทศได้รับรางวัล 100% หรือไม่? รางวัลของยุคบรรจบพบกันคือการกลับมาติดเทียมกับพ่อ รางวัลในอนาคตของลูกคือสถานภาพเทพ ดังนั้นลูกทั้งหมดจะกลับมาติดเทียมกับพ่อและจะมีประสบการณ์ว่านั่งอยู่ในสภาพนั้นกับพ่อในบางครั้งหรือไม่? กษัตริย์ที่นั่งบนบัลลังก์จะนั่งอยู่บนนั้นเป็นบางครั้งหรือไม่? ไม่ใช่ว่าหนึ่งนาที่เขานั่งอยู่บนนั้นและนาที่ต่อมาเขาลงมาจากบัลลังก์นั้น รางวัลของยุคบรรจบพบกันคือสภาพของการกลับมาติดเทียมกับพ่อซึ่งหมายความว่ายังคงนั่งอยู่บนบัลลังก์ของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม ลูกไม่เพียงแค่ว่าจะต้องได้มาซึ่งรางวัล แต่ลูกจะต้องได้รางวัลนั้นมาเป็นเวลานาน เวลานั้นลูกต้องเติมตนเองด้วยสันสการ์เช่นนั้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน มันจะต้องเป็นทั้งชีวิตของลูก ไม่ใช่ว่าลูกมีสภาพนั้นเพียงแค่วันหนึ่ง มันจะต้องมีทั้งชีวิตของลูก ลูกมีชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีชีวิตโยคี ลูกมีชีวิตที่ง่ายตาย "ชีวิต" หมายถึงสำหรับบางเวลา มันไม่ได้หมายความว่าเกิดมาในช่วงเวลาหนึ่งและตายในเวลาต่อมา สิ่งนั้นจะไม่ได้เรียกว่า "ชีวิต" ลูกพูดว่าลูกได้มาซึ่งทุกสิ่ง ดังนั้นลูกได้สิ่งใดมา? ลูกได้แค่การปีนขึ้นและลงเท่านั้นหรือ? รางวัลใดที่ลูกได้รับมา? ลูกได้มาซึ่งชีวิตที่ติดเทียมกับพ่อหรือไม่? ลูกจะต้องทำความพยายามต่อไปอีกนานเท่าไร? ลูกได้เคยทำความพยายามทุกประเภทมาเป็นเวลาครึ่งวงจร มีการทำด้วยความยากลำบากเป็นอย่างมาก ด้วยความจงรักภักดี และมีปัญหามากมายในหนทางของครอบครัว อย่างไรก็ตามยุคบรรจบพบกันคือยุคของความรัก มันไม่ใช่เป็นยุคของการมีความลำบากตรากตรำ แต่เป็นยุคของการเฉลิมฉลองการพบปะ มันเป็นยุคของแสงเมฆที่หลอมรวมกับเปลวไฟ ลูกพูดถึงการมีความลำบากตรากตรำ แต่จริงๆ แล้วไม่มีความลำบากตรากตรำอะไรเลย! มันใช้ความพยายามใดๆ ที่จะกลายเป็นลูกใหม่? ลูกได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกของลูกหรือจากความพยายามของลูก? ลูกคือมณฑลบนศีรษะ ลูกคือเครื่องประดับของบ้าน ลูกทั้งหลายคือลูกของพ่อและดังนั้นลูกคือนาย แล้วทำไมลูกผู้เป็นนายจึงลงมา? ลูกได้ตระหนักถึงชื่อของลูกที่สูงส่งเพียงใดหรือไม่? ชื่อของลูกนั้นสูงส่งมาก! ดังนั้นชื่อของลูกก็เป็นเช่นเดียวกับงานของลูก อยู่กับพ่อในสภาพที่สูงส่งของลูกอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือสถานที่ที่แท้จริงของลูก ทำไมลูกถึงออกมาจากสถานที่ของลูก? การออกมาจากสถานที่ที่แท้จริงของลูกหมายถึงการร่อนไปทั่วในสถานที่ทั้งหลายที่แตกต่างกัน นั่งอย่างสบาย! นั่งในความซาบซึ้ง! นั่งด้วยสิทธิ! แทนที่จะทำเช่นนี้ลูกได้ลงมาและพูดว่า "ฉันควรจะทำอย่างไรดีในตอนนี้?" ทำไมลูกลงมาในที่แรกและประสบกับภาระ? อย่าได้เก็บภาระใดๆ ไว้ในหัวของลูก เมื่อลูกมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" ลูกก็จะสัมผัสกับภาระในหัวของลูก แล้วลูกก็คิด "ฉันจะทำอย่างไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ฉันต้องทำสิ่งนี้" ลูกกำลังทำอะไรหรือ? หรือมันเป็นเช่นนั้นที่ชื่อของลูกถูกนำไปใช้ และที่พ่อยังทำงาน? เมื่อลูกเห็นของเล่นในวันอื่น ของเล่นนั้นเคลื่อนไปด้วยตัวมันเองหรือมีบางคนที่ทำให้มันเคลื่อนไป เมื่อวิทยาศาสตร์สามารถทำให้บางสิ่งทำงานได้ แล้วพ่อไม่สามารถทำให้ลูกทำงานได้หรือไม่? พ่อเพียงแค่ทำให้ลูกๆ เป็นเครื่องมือของพ่อเพื่อที่จะประกาศชื่อเสียงเกียรติคุณของลูก เพราะพ่อเองอยู่เหนือรูปและนาม ในเมื่อพ่อเสนอที่จะรับภาระทั้งหมดของลูกเพื่อให้ลูกสามารถร้ายรำและโอบยบิน แล้วทำไมลูกยังคงแบกภาระ? มันไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับงานรับใช้จะเกิดขึ้นอย่างไรหรือลูกจะให้คำบรรยายอย่างไร เพียงแค่พิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือและนั่งลงด้วยการมีการเชื่อมโยงของลูกกับบ้านแห่งพลัง (Power House) แล้วดูว่าลูกสามารถให้การบรรยายได้หรือไม่ ในเมื่อของเล่นนั้นถูกทำขึ้นมาเพื่อให้ทำงานได้ แล้วปากของลูกไม่ได้ถูกทำขึ้นมาเพื่อให้สามารถทำงานได้หรือไม่? แผนการไม่ได้ถูกทำขึ้นมาด้วยสติปัญญาของลูกหรือไม่? ขณะที่ลูกถามว่า "อย่างไร?" ลูกหุ้มสายไฟของลูกด้วยยาง และแล้วเนื่องจากยางเป็นฉนวน ลูกจึงไม่สามารถเชื่อมต่อกันได้ และดังนั้นลูกจึงไม่เห็นผลในทันทีแต่อย่างใด แล้วลูกก็เกิดความเหินห่างและพูดว่า "ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น!" ในเมื่อพ่อได้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือแน่นอนมันจะเกิดขึ้น หากมีเพียงหกหรือแปดคนที่โหดร้ายแห่ง ไปที่โหดร้ายที่และทำให้ผู้คนมากมายปรากฏออกมา! ทำไมลูกจึงกลับมาท้อแท้? แทนที่จะท่องทั่วทุกหนแห่ง ไปที่ศูนย์ใกล้ๆ ลูกมีพื้นที่ขนาดใหญ่รอบๆ ตัวลูก แม้ว่าแปดคนปรากฏออกมาจากที่โหดร้ายแห่ง นั้นก็ไม่ได้เป็นสิ่งที่เล็กลง ทำให้ผู้คนเหล่านั้นที่ยังคงซ่อนอยู่ในมุมใดมุมหนึ่งปรากฏออกมาและพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญลูก ลูกจะให้พรจากหัวใจของลูกแก่ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือกับพ่อใช่หรือไม่? แม้ว่าถ้าหากมีเพียงหนึ่งเพชรพลอยปรากฏออกมาจากที่หนึ่งลูกจะต้องไปอีกที่หนึ่งเพื่ออีกคนหนึ่งหรือไม่? ลูกจะทิ้งคนนั้นไปหรือไม่? แล้วดวงวิญญาณนั้นก็จะถูกตัดสิทธิ์ ให้หลายคนปรากฏออกมามากเท่าที่เป็นไปได้แล้วไปทำให้ที่อื่นก้าวหน้า ในขณะที่ลูกแค่ครอบคลุมนเพียงมุมเดียวของโลก ปามีขนาดใหญ่ มีอีกมากมายที่จะต้องล่า ดังนั้นทำไมลูกยังคงคิด? เหตุผลในการคิดคืออะไร? เมื่อสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยสิ่งที่ไร้ประโยชน์ลูกก็ไม่สามารถที่จะได้รับการทักซิง (การ

สัมผัส) และพลังของการแยกแยะของลูกก็จะไม่เป็นผล ยิ่งบางสิ่งมีความชัดเจนมากเท่าไรก็สามารถรับรู้ได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไรได้มากเท่านั้น เพราะคำถามของลูกที่ว่า "ทำไม?" และ "อะไร?" พลังในการแยกแยะของลูกและการได้รับการชี้ซึ่งก็ไม่มีผล แล้วลูกก็จะทั้งเห็นดีเห็นชอบหรือท้อแท้ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน บางเพชรพลอยที่ซ่อนอยู่จะต้องปรากฏออกมาจากที่นั้นอย่างแน่นอน เหตุนี้เองที่ลูกไปทีนั้น ไม่มีแม้แต่สถานที่เดียวที่ดวงวิญญาณเดียวปรากฏออกมา ในบางสถานที่ที่หายากจะปรากฏออกมา ในบางสถานที่ที่ปวงประชาปรากฏออกมา และในสถานที่อื่น ๆ คนที่มั่งคั่งจะปรากฏออกมา ทั้งหมดเป็นสิ่งที่จำเป็น ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชา ปวงประชาก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน มันคือลูกผู้เป็นเครื่องมือที่ดำเนินงานของการสร้างปวงประชา หรือมันเป็นอย่างนั้นที่ลูกสร้างราชวงศ์และบาบาจะสร้างปวงประชา? ทั้งสองจะต้องถูกสร้างขึ้นมา เพียงแค่ตรวจสอบตนเองสำหรับสองสิ่ง สิ่งแรก: เส้นของลูกชัดเจนหรือไม่? สิ่งที่สอง: ลูกอยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยหรือไม่? เมื่อลูกโอเคในทั้งสองประเด็นนี้ ลูกจะไม่กลับมาท้อแท้ ผู้ที่มีสายใยที่ติดกับพ่อและผู้ที่ได้กลายเป็นเครื่องมือไม่สามารถที่จะไม่ประสบความสำเร็จ การมีสายใยกับพ่อเพียงผู้เดียวนั้นไม่ถูกต้อง ลูกจำเป็นต้องมีสายใยกับครอบครัวด้วยเช่นกัน ลูกจะต้องมีสายใยกับพ่อเพราะลูกจะต้องได้รับพลังจากพ่อ แต่ลูกจะต้องมีความสัมพันธ์กับใครอีก? มีแค่เพียงกับพ่อเท่านั้นหรือ? อาณาจักรหมายถึงการมีสายใยกับครอบครัว ลูกจะต้องประกาศสิทธิ์ในทั้งสาม ไม่ใช่เพียงแค่นั้น

1. เป็นที่ชื่นชอบของพ่อหมายถึงการได้รับประกาศนียบัตรจากพ่อ 2. เป็นที่ชื่นชอบโดยผู้คนหมายถึงการได้รับประกาศนียบัตรของความพอใจจากครอบครัวของพระเจ้า 3. เป็นที่ชื่นชอบของตนเองหมายถึงการมีความพอใจในจิตใจของลูกเอง อย่าได้มีความสับสนภายในลูก อย่าได้มีคำถามว่าลูกจะสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้หรือไม่หรือว่าลูกสามารถที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่างได้หรือไม่ การเป็นที่ชื่นชอบตนเองหมายถึงการมีประกาศนียบัตรของความพอใจในจิตใจของลูกเอง ลูกจำเป็นต้องมีทั้งสามประกาศนียบัตรนี้ เช่นที่มีตรีมูรติ ดังนั้นลูกต้องมีประกาศนียบัตรตรีมูรตินี้ จะไม่มีแค่สองประกาศนียบัตร ลูกจะต้องมีทั้งสาม ลูกบางคนคิดว่าลูกมีความพอใจในตนเองและพอใจกับพ่อและที่สิ่งนี้ก็จะเพียงพอแล้ว แต่มันไม่ได้เป็นอย่างนั้น! เมื่อพ่อมีความพอใจกับลูกและลูกมีความพอใจกับตนเอง สิ่งนี้ก็เกินไปไม่ได้ที่ครอบครัวจะมีความพอใจกับลูก เพื่อที่จะทำให้ครอบครัวพอใจกับลูก ลูกเพียงแต่ต้องใส่ใจกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ หนึ่งสิ่ง "ให้ความนับถือและรับความนับถือ" เฝ้าแต่เล่นเครื่องบันทึกนี้ทั้งวันและคืน! ให้เครื่องบันทึกนี้เล่นต่อไป ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไร ลูกจะต้องเป็นผู้ประทานและเฝ้าแต่ให้ต่อไป ไม่ว่าจะมีใครให้อะไรตอบแทนหรือไม่ลูกก็ต้องให้ต่อไป – กลับมาเห็นไม่เห็นแก่ตัวและเห็นแก่ผู้อื่นในสิ่งนี้ "ฉันให้มากขนาดนี้ แต่คนนั้นไม่ให้อะไรตอบแทนเลย ฉันให้บางสิ่งเป็นร้อยครั้งและอีกคนหนึ่งไม่ได้ให้อะไรเลยแม้แต่ครั้งเดียว "คงอยู่อย่างไม่เห็นแก่ตัว ที่เห็นแก่ผู้อื่นในสิ่งนี้และถ้าไม่ไววันนี้ก็จะไม่มีพรุ่งนี้อีกแล้ว ครอบครัวจะพอใจกับลูกโดยอัตโนมัติ บัญชีบุญของลูกจะเฝ้าแต่สะสมและแล้วลูกจะได้รับผลของสิ่งที่ลูกได้สะสมอย่างแน่นอนลูกต้องการอะไรเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชอบโดยพ่อ? พ่อเป็นผู้ที่ไร้เดียงสามาก ไม่ว่าพ่อจะมองไปที่ใครก็ตามแต่ละคนก็ดีที่สุด! ไม่มีใครที่ไม่ดีที่บาบามองเห็น แต่ละพันดาฟและแต่ละชัศติก็น่าหน้ากันไป ดังนั้นเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชอบโดยพ่อ จดจำไว้ว่า "พระเจ้ามีความพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์" ไม่ว่าลูกจะเป็นใคร ความจริงแท้และความซื่อสัตย์จะชนะพ่อ ลูกจำเป็นต้องมีอะไรเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชอบของตนเอง อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเอง สำหรับบางสิ่งที่เป็นที่ชื่นชอบของลูกนั้นแตกต่างกัน วิธีที่ง่ายที่จะเป็นที่ชื่นชอบด้วยตนเองคือการอยู่ในเส้นของศรีมัท ให้ความคิดใดก็ตามที่ลูกมีอยู่ในเส้นของศรีมัท ให้สิ่งที่ลูกพูดและสิ่งที่ลูกทำอยู่ภายในเส้นของศรีมัทเช่นกัน แล้วลูกจะมีความพอใจกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และยังสามารถทำให้ผู้อื่นพอใจด้วยเช่นกัน ไม่ควรให้แม้กระทั่งเล็บมือเล็กๆ ของความคิดอยู่นอกเส้นของศรีมัท

บัปดาตาว่าลูกมีความรักมากแค่ไหนและลูกมีความมุ่งมั่นในความคิดของลูกมากแค่ไหน สิ่งนี้เป็นเพียงแค่ว่าลูกกลับมามีความเปราะบางเล็กน้อยเป็นบางครั้ง เมื่อลูกกลับมาเปราะบางลูกเล่นเกมและก่อความเสียหาย ความรักคือตัวที่ทำให้ลูกไปถึงผู้อื่น หากลูกไม่มีความรักแล้วลูกมาถึงที่นี่โดยไม่มีตัวได้อย่างไร? ตัวนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นชาวมธุบัน มันจะทำให้ลูกเป็นเครื่องมือที่จะทำงานรับใช้ในทุกคน บัปดาตาได้ขอบคุณลูกแล้ว ลูกได้ปฏิบัติตามสัญญาที่ลูกได้ทำที่นี่และจะเฝ้าแต่มีการขยายตัว ลูกได้ดำเนินการก่อตั้งแล้ว เมื่อมีความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าในตนเองและความก้าวหน้าในงานรับใช้ จะมีความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ

บาบาได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ที่เป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับใครมาเป็นเวลานาน ผู้ที่เวลานี้ปฏิบัติตนอย่างเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีมาก ลูกเคยมีชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ขึ้นอยู่กับใคร และเวลาน้อยอยู่กับคนอื่น 4-6 คน และสามารถที่จะสอดประสานสนัสนการ์ของลูกกับพวกเขาได้ นี่คือผลตอบแทนของความรัก สำหรับพันดาบภาวันและชัศติภาวันที่ประสบความสำเร็จ

เป็นคุณสมบัติพิเศษด้วยเช่นกัน บัพตาดามีความสุขที่ได้เห็นสิ่งที่ได้ตอบแทนกลับมา นี้ ลูกยังได้ให้การตอบแทนโดยการประหยัด และเป็นของผู้เป็นหนึ่งเดียว การใช้สิ่งหนึ่งของรายได้สำหรับการดำรงชีพของร่างกายของลูกและอีกครั้งหนึ่งสำหรับงานรับใช้ ก็เป็นสิ่งประเสริฐที่สุดที่ลูกได้สร้างขึ้นมามีด้วยกัน ดังนั้นลูกจะดำเนินงานทั้งสอง ไม่ว่าลูกจะหารายได้มาเท่าไรลูกจะใช้มันสำหรับร่างกายของลูกหรือสำหรับงานรับใช้ ลูกได้เงินมาและใช้มัน แต่ลูกไม่ได้สะสมสิ่งใดในยอดบัญชีเงินฝากของลูกที่นี่ - ลูกสะสมมันสำหรับอนาคต สติปัญญาของลูกมีอิสระใช้หรือไม่? ลูกได้รับสติปัญญาเหล่านั้นมาและใช้สติปัญญาสำหรับงานรับใช้ - ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล การแข่งขันของทั้งซีกดีและพันดาวาส คือ ทันทีที่เปลวไฟของลูกจุดสว่าง ลูกไปและจุดเปลวไฟของคนอื่นๆ ลูกได้รักษาเป้าหมายหมายที่ดีมากเอาไว้ ในบาร์ตพวกเขาพยายามที่จะทำให้มือปรากฏออกมา ในขณะที่ต่างประเทศลูกสามารถพบมือที่สำเร็จรูปได้อย่างง่ายดาย สิ่งนี้ก็เป็นพรเช่นกัน ของขวัญนี้คือลิฟท์สำหรับผู้ที่มีส่วนในงานรับใช้ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่นใช้เวลาในการตัดบ่วงของพวกเขา ในขณะที่บ่วงของลูกถูกตัดแล้ว ดังนั้นนี่คือลิฟท์ใช้หรือไม่? เพียงแค่ทำให้แน่ใจว่าไม่มีบ่วงของจิตใจของลูกเอง อัจชะ

**พร:** ขอให้ลูกกลับมามีค่าแก่ความเคารพและมีค่าแก่การกราบไหว้บูชา โดยการอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในความเคารพตนเองของลูกและให้ความนับถือกับทุกคนด้วยสภาพของความถ่อมตนของลูก การสรรเสริญของพ่อคือความเคารพตนเองของลูก อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของลูกและลูกจะกลับมาถ่อมตน แล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความเคารพจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ลูกไม่สามารถได้รับความเคารพโดยการร้องขอ อย่างไรก็ตามโดยการให้ความนับถือ โดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ลูกเคารพตนเองและโดยการละทิ้งความปรารถนาใดๆ ต่อความเคารพ ลูกได้มาซึ่งโชคของการกลับมามีค่าที่จะได้รับความเคารพของทุกคนและมีค่าแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนี้เป็นเพราะการให้ความนับถือนั้นไม่ใช่รูปของการให้ แต่เป็นการได้รับ

**คติพจน์:** เป็นจันทรฮาร์ (ผู้รู้ทุกสิ่ง) รวมทั้งเป็นคารินฮาร์ (ผู้ทำทุกสิ่ง) ด้วย และเฝ้าแต่แจกจ่ายการออฟเฟอร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของประสบการณ์แก่ดวงวิญญาณที่ไร้พลัง

\*\*\* โอมชานติ \*\*\*